

Бълѣжки върху имотитѣ на читалище “Зора”.

На мѣстото, гдѣто се намиратъ сегашнитѣ читалищни постройкы ведно съ хотела, съществуваше по-рано единъ обширенъ дворъ съ стари турски постройкы, купени за читалището въ първитѣ години слѣдъ освобождението отъ единъ турски бей. Зданието до улицата, ремонтирано, служеше за казино и хотелъ, носящи названието на читалището. Тѣ бѣха най-първитѣ и въ най-централно мѣсто хотелъ, кафене и гостилница въ гр. Сливенъ, гдѣто слизаха и се събираха най-отбраниѣ посѣтители. Въ 1896 година въ настоятелството и членоветѣ се зароди идеята да се съборятъ старитѣ здания и да се построятъ нови.

Нуждата отъ театраленъ салонъ отдавна се чувствувахе въ града ни. Не бѣше малка нуждата и отъ помѣщение за читалня, библиотека, канцелария на читалището. Въ Сливенъ липсваше също и единъ хубавъ хотелъ съ кафене и гостилница — масивна постройка. Всичко туй правѣше идеята за нови здания, привлѣкателна за интелигенцията и назрѣла за нуждитѣ. Но реализирането ѝ не бѣ лесна работа. Първата и най-голѣмата мъчнотия бѣше липсата на сръдства. Читалището едва разполагаше съ около 7700 лева. Обаче инициаторитѣ не се оплашиха. За хотела и кафенето тѣ потърсиха и намѣриха концесионеръ, а салона и другитѣ читалищни помѣщения рѣшиха да почнатъ съ колкото капиталъ разполагатъ, като потърсятъ отпослѣ източници и помощи за да се разплатятъ. Тѣ разчитаха, че едно обществено дѣло не може да бѣде изоставено наполовина и че ще се намѣрятъ учрѣждения, които да му се притекатъ на помощъ. И наистина, къмъ скромния капиталъ на читалището се прибавиха 5107,50 лева, дадени отъ женското благотворително дружество „Майчина Длъжности“, съ условие